

ORGAN FOR NORGES KOMMUNEREVISORFORBUND

Nr. 1

1. FEBRUAR 1946

1. årg.

Den kommunale revisjon.

Under N. S.-styret ble det som kjent gjort store anstrengelser for å fremme den såkalte nyordning. Det syntes å være maktpåliggende å vise at de nye menn i Norge hadde evne og vilje til å gjennomføre reformer. Mange av disse reformer eller tiltak tjente ubetinget nazistiske mål, men en del av de «forordninger» og «lover» m. v. som ble satt i verk, tjente i hovedsaken reelle formål. I den provisoriske anordning av 26/1 1945 om okkupasjonslovgivningen tas hensyn til dette, idet bare de bestemmelser «som har til formål å tjene okkupasjonsmaktens interesser eller må anses som ledd i N. S.' forsøk på å nazifisere landet eller ellers må anses som utslag av maktmisbruk fra okkupasjonsmaktens eller dens hjelperes side» faller bort ved frigjøringen. Om de øvrige bestemmelser er samtidig fastsatt at de skal gjelde inntil videre dersom ikke Kongen eller den han bemyndiger bestemmer noe annet. Bestemmelsene faller dog bort senest 1 år etter frigjøringen. Jfr. anordningens § 1 og kgl. res. av 26/1 1945.

Under de sistnevnte bestemmelser hører forordningen av 9. oktober 1940 om den kommunale revisjon. Den gjelder fremdeles. Spørsmålet om overføring av kommunerevisjonen under staten er ikke reist av eller sprunget fram fra N. S.-hold. Lenge før N. S. drømte om noen som helst politisk makt i landet, var tanken tatt opp. Og årsaken eller foranledningen lå snublende nær. Det økonomiske forfall i mange av våre kommuner i årene etter forrige verdenskrig avslørte til dels en sørgelig mangelfull-

het i et flertall av disse kommuners regnskapsførsel, og det ble reist sterke krav om å få en mer effektiv revisjon enn den som kommuneloven av 1921 omhandlet. Kommuneloven av 1938 går noe lenger enn loven av 1921. Den gir revisor en sterkere stilling og en viss uavhengighet, og loven krever at revisor skal være regnskapskyndig. Men å ta skrittet helt ut og legge revisjonen under staten vågde man dengang åpenbart ikke. Revisjonsordningen ble imidlertid satt ut i livet på et tidlig tidspunkt under N.S.-styret, og fikk derved en kledning som det ikke var så lett å forsone seg med. Til tross for dette viste det seg etter frigjøringsverket at den nye revisjonsordning hadde slått til dels dype røtter utover landet. De som lærte den å kjenne i praksis og som hadde vilje til å bedømme den ut fra et saklig synspunkt, fant at den bød på store fordeler sammenlignet med den gamle ordning. Det er i denne sammenheng tilstrekkelig å vise til alle de uttalelser som i henhold til Justisdepartementets rundskriv av 30. juni 1945 er innhentet fra kommunestyre over det hele land. En kan trygt si at et overveiende flertall av landets kommuner går inn for bibehold av den nåværende ordning. Stillingen for fylkene er som følger:

Østfold, Oslo, Akershus, Hedmark, Buskerud, Vestfold, Aust-Agder, Vest-Agder, Sør-Trøndelag og Nord-Trøndelag går i prinsippet helt inn for bibehold av ordningen.

Telemark, Bergen, Sogn og Fjordane, Nordland

Forts. side 3.

Fra arbeidsutvalget.

På landsmøtet den 27. oktober 1945 ble landsstyret pålagt en del oppgaver.

Den første var avisen, som herved etter atskillig besvær er et faktum. For at dette foretagende skal bli til nytte og gavn for vår stand, må nå alle — landsstyret, de valgte representanter fra foreningene og hvert enkelt medlem — gå aktivt inn med artikler og meddelelser som kan ha interesse for vårt organ.

Den neste store sak som styret har arbeidet med er «Forslag til lov for den kommunale revisjon med motiver», som er oversendt autoritetene. Vi håper at forslaget ikke støver ned i en eller annen skuff, men iallfall blir tatt opp til behandling.

Den tredje sak av betydning som det har vært arbeidet med av den dertil valgte komité, er spørsmålet om autorisasjon av kommunerevisorene. Komiteen har sendt ut til foreningene et rundskriv hvori det er nevnt en del punkter som den ønsket drøftet i de enkelte foreninger. Det er innløpet mange saklige og gode svar som har brakt flere nye og interessante momenter fram. Komiteen har på denne måte fått et utvidet materiale å arbeide med for å kunne framlegge en fyldig innstilling til kommende landsmøte. Komiteen er takknemlig om alle foreninger sender inn sine bemerkninger så snart råd er.

En fagavis som vår er i det lange løp et krevende foretagende. For å kunne bringe godt og lærerikt stoff må en knytte spesialister til avisen. Dette har styret allerede tenkt på, bl. a. ved å få en serie artikler om revisjonsteknikk. Men for å få brukbare medarbeidere må en ty til utenforstående som en ikke kan fordre skriver slikt spesialstoff uten beta-

ling. For å skaffe midler til dette formål har styret innkjøpt et flott maleri fra en av våre kjente kunstnere. Dette maleri vil bli utloddet i nærmeste framtid og pengene avsatt til dette formål. Men den forholdsvise pengerikelighet som fremdeles råder, håper en å nå et gunstig resultat. Arbeidsutvalget vil forsøke å holde medlemmene orientert med sitt arbeid ved små notiser i hvert av de kommende nummer.

Til slutt vil arbeidsutvalget få uttale håpet om hell og lykke for foretagendet.

Regnskapsforskriftene.

Av kommunebokholder J. Smestad.

Ved bestemmelse av det såkalte «Innenriksdepartement» av 24. januar 1942 ble følgende tidligere forskrifter for budsjett og regnskap opphevet:

1. Forskrifter for bykommunen av 18. mars 1924.
2. Forskrifter for landkommunene av 15. februar 1936.
3. Forskrifter for fylkeskommunene av 12. februar 1941.

De nye «Forskrifter for kommunale budsjett og regnskap» var utarbeidet av daværende ekspedisjonssjef Vries Hassel og «riksrevisjonssjef» Qvigstad.

Til å gjennomgå disse forskrifter og herunder framkomme med forslag til nye forskrifter har Justisdepartementet i oktober 1945 nedsatt et utvalg bestående av følgende medlemmer: Finansrådmann i Trondheim O. M. Kobbe, herredskasserer i Sem, Erling Grorud, fylkesrevisor i Opland, Gulsvik og undertegnede som formann.

Alt i
skjemamateriell
for den
kommunale
administrasjon

SEM & STENERSSEN A

PROTOKOLL- OG BLANKETTFORLAG

Grubbegt 2-4, Oslo

Blanketter
Protokoller
Systemer
Kartoteker
Løsbladpermer
Kontorrekvisita
m. m.

KOMMUNEREVISOREN

Organ for Norges Kommunerevisorforbund

Redaktør:

KRISTIAN BARLINN,

adr. Bestun st.

Kommer ut med 1 nr. i måneden.

Abonnementspris for ikke medlemmer av
N.K.R.F. kr. 5,— pr. år.

Løssalg kr. 0,50 pr. nr.

Medl. av N.K.R.F. får bladet tilsendt gratis.

Ekspedisjon og annonser:

Aasmund Engens Annonsekontor A.s

Postboks 801, Oslo.

Som utvalgets sekretær fungerer sekretær i Justisdepartementets Kommunalavdeling, Reidar Borge.

Utvalget påbegynte sitt arbeid med flere møter fra 17. oktober og utover, og fortsatte med møter i 2 uker i november.

Utvalget hadde til å begynne med tenkt seg å få arbeidet unnagjort så hurtig at de nye forskrifter kunne bli gjort gjeldende allerede for budsjettet og regnskapet for 1946/47.

Det viste seg imidlertid nokså snart at dette vanskelig lot seg gjennomføre hvis det omfangsrike stoff skulle bli forsvarlig behandlet.

Vi var også oppmerksom på at trykningsvanskeligheter sannsynligvis ville stille seg hindrende i veien for at så kunne skje.

Utvalget var også av den mening at en grundig behandling nå var nødvendig for at en om mulig kunne få istandbrakt forskrifter som ikke altfor snart igjen måtte revideres.

At stadige forandringer i forskriftene ikke er heldig er jo nokså innlysende.

Utvalget fortsetter nå arbeidet med møter fra og med 21. januar.

I mellomtiden har det vært rettet henvendelse til en del institusjoner for å få klarlagt forskjellige spørsmål som har interesse.

Som det vil framgå av foranstående vil de nye forskrifter først kunne gjøres gjeldende for budsjettet og regnskapet for 1947/48. De vil imidlertid da kunne foreligge trykt i betimelig tid før budsjettbehandlingen skal ta til.

J. Smestad.

Regnskapsforskriftene ble som kjent sendt ut våren 1942. Budsjett- og regnskapsskjemaene kom noe før. Det hadde kanskje vært heldigere for gjennomføringen om utsendelsen var blitt utsatt ½ års tid, og at de først var blitt gjort gjeldende fra og med budsjett-terminen 1943/44. Dette tror vi også hadde vært heldigere for selve forskriftene. De kunne da blitt mer utførlige og man kunne fått mer detaljerte bestemmelser for forskjellige inntekts-givende bedrifter. Det var det daværende Innenriksdepartement som stod fadder til forskriftene, og redaksjonen er derfor enkelte steder holdt i samsvare med kommunalforordningen av desember 1940. Som følge herav er det visse formelle ting som nå nødvendigvis må endres, og da innholdet for øvrig har vært gjenstand for noen kritikk, falt det naturlig at departementet så snart som mulig etter frigjøringen så nærmere på disse forskrifter. Som vanlig i slike tilfelle ble det oppnevnt en komité. Komiteen bestod opprinnelig av 3 medlemmer, herrene Smestad (formann), Kobbe og Grorud. Det vakte atskillig oppmerksomhet at ingen kommunerevisor til å begynne med ble oppnevnt som medlem. Akershus revisorforening fant derfor i skrivelse av 15. oktober 1945 å burde henlede Justisdepartementets oppmerksomhet på denne mangel. Som 4. medlem ble så fylkesrevisor Gulsvik i Oppland oppnevnt. Revisorforeningen hadde for øvrig henstillet at komiteen ble utvidet til 5 medlemmer og at 2 av disse burde være kommunerevisorer.

Vi har imidlertid tillit til samtlige komiteens medlemmer og venter at de vil behandle de foreliggende forskrifter saklig og uten hensyn til forutinntatt standpunkt. Vi finner det heldig at komiteen gir seg tilstrekkelig tid. Det er flere rådmenn og andre kommunale tjenestemenn som av nærliggende grunner ikke har hatt høve til å praktisere forskriftene. Det samme gjelder ordførere og kommunale utvalg. Når enkelte av disse nå igjen har gjenopptatt sitt kommunale arbeid og nye menn er kommet til, er det bra at også disse får høve til å bedømme forskriftene ut fra sitt virke.

Red.

Den kommunale revisjon.

Forts. fra side 1.

og Troms er for gjeninnføring av den ordning som gjaldt før 1940.

Oppland, Rogaland og Hordaland tar et mellomstandpunkt, distriktsrevisorer for flere kommuner eller en overordnet fylkesrevisjon. Fra 2 fylker foreligger visstnok ingen uttalelser (Møre og Romsdal og Finnmark).

Av uttalelser fra revisjonsordningens motstandere er det blitt anført bl. a. at ordningen er et inngrep i det kommunale selvstyre, at den er byråkratisk og framfor alt meget dyrere enn den gamle. Det siste argument synes ofte å være avgjørende. Revisjonen skal helst ikke koste noe. Det kommer dessverre så sjelden fram i dokumentene hva revisjonen i sin alminnelighet har betydd for besparelsene i kommunene.

Uttalelser fra de kommunestyre som anbefaler den nåværende revisjonsordning opprettholdt, kan best sammenfattes i uttalelsene fra fylkesmannen i Nord-Trøndelag og fra finansrådmannen i Oslo.

Fylkesmann B. Berger uttaler 7/9 1945:

«Jeg tillater meg herved å oversende en del uttalelser som er mottatt fra kommunene angående spørsmålet om den fremtidige revisjonsordning. Som det sees har vel halvparten anbefalt den nye ordning, mens atskillige holder på den gamle. De som holder på den gamle ordning framhever særskilt at den er billigere enn den nye, men jeg kan ikke se at omkostningsspørsmålet bør være avgjørende hvis den nye ordning er bedre, idet det jo for hver kommune er ganske små beløp det dreier seg om. Videre fremheves det av enkelte at den nye revisjonsordning ikke blir så effektiv fordi revisor ikke får så godt lokalt kjennskap, og delvis at revisjonen ikke blir så godt å jour. Hertil vil jeg bemerke at jeg anser det for heldig for revisjonens effektivitet at den ikke blir for lokalt betonet. Jeg tror at den nye ordning er langt mer effektiv, og jeg tror at den vil bli det enda mer etter som kommunikasjonene nå igjen blir bedre, for de vanskelige kommunikasjonsforhold under krigen har nok i noen grad vanskeliggjort revisjonsarbeidet.

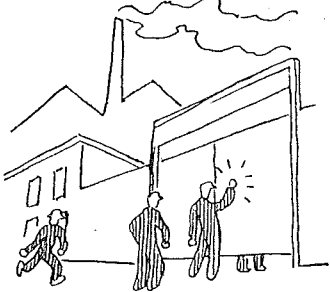
I det hele tatt vil jeg meget sterkt anbefale at man beholder den nye revisjonsordning. Kommune-regnskapene er nå så store at det er i aller høyeste grad påkrevet at man får en effektiv revisjon, og man må ta de omkostninger som følger med dette. Den nye ordning gir en ganske annen sikkerhet enn den tidligere fordi man får virkelig kvalifiserte revisorer utover landet. Dette anser jeg for å være av den aller største betydning for de kommunale regnskaper, for å få dem ensartet og for å få dem under virkelig kontroll. Den gamle ordning er i virkeligheten helt ubetryggende, jeg så et meget klart eksempel på dette for en tid siden da jeg som sorenskriver pådømte straffesaken mot herredskassereren i ...¹. Det framgikk ganske tydelig av opplysningene i saken at den lokale revisjon ikke på noen måte hadde maktet sin oppgave og ikke hadde oppdaget et meget stort underskudd.

Jeg tror at den nye revisjonsordning representerer en vesentlig betryggelse for den offentlige administrasjon, og at den betyr en vesentlig hjelp for kommunene og deres herredskasserere i regnskapsarbeidet.»

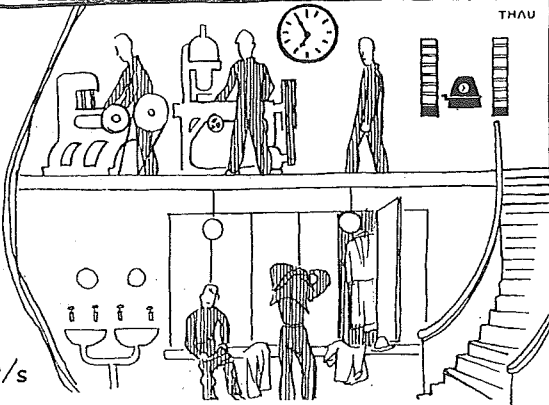
Finansrådmann Paul Hartmanns uttalelse 1/8 1945, som ble enstemmig tiltrådt av det midlertidige kommunestyre i Oslo, lyder:

«Finansrådmannen bemerker at revisjonen etter den tidligere ordning var underlagt bystyret i tjenestlig henseende. Denne ordning er i prinsippet ikke den beste når en tar i betraktning at revisjonen bør være et viktig ledd i den alminnelige kontroll med hele den kommunale forvaltning som utøves av fylket og departementet. Jeg finner det prinsipielt riktig at revisjonen er tjenestlig underlagt disse myndigheter slik at den er helt uavhengig av

¹ Stedsnavnet tatt ut her.

Steng ikke porten
og dermed produktive timer ute. Det er en uværdig måte å straffe både sig selv og sine medarbeidere på. La dem stemple på arbeidsplassen.

WATSON NORSK A/S
Rådhusgt. 23, Oslo

alle de kommunale myndigheter som den skal føre revisjonsmessig kontroll med. At kommunen under disse forhold blir avskåret fra å behandle revisjonens budsjett anser jeg for å være av helt uvesentlig betydning i denne forbindelse.

Jeg nevner samtidig at det vil være en rimelig konsekvens av den nye ordning at funksjonærene ved kommunerevisjonen, som faktisk i tilfelle blir statsfunksjonærer, også bør opptas i statens pensjonskasse i hvert fall ved nyansettelser.

Jeg tillater meg å anbefale at det ærede kommunestyre i tilslutning til foranstående uttaler seg for at den nåværende ordning i prinsippet bibeholdes.»

Dette er vektige ord fra framtrepende sakkyndig hold. For Oslos vedkommende skal bemerkes at byen lenge før 1940 hadde en velorganisert og faglig høytstående revisjon, og revisjonsordningen av 9/10 1940 medførte for såvidt ingen endring i revisjonens indre oppbygning. De samme tjenestemenn fortsatte sitt arbeid som før.

Norges kommunerevisorforbund behandlet revisjonsordningen på sitt landsmøte 27. oktober 1945. Revisorene utover landet har særlige forutsetninger for å kunne bedømme ordningen i praksis. De har også den direkte kontakt med rådmenn, kommunale kontorsjefer og herredskasserere og har kunnet utveksle meninger om saken. På landsmøtet kom det fram at det er meget få av disse kommunale forvaltningssjefer som ønsker den gamle ordning tilbake. I Buskerud fylke var det således av 22 kommuner som uttalte seg bare 2 som vil ha den gamle ordning tilbake. I Østfold var forholdet tilsvarende, bare for å nevne et par eksempler om stemningen i distriktene hos dem som har vært «utsatt» for ordningen.

Forbundet uttalte seg enstemmig for bibehold av den nåværende ordning, idet det mente at denne ordning tjente de kommunale interesser best. Kommunerevisorforbundets styre har etter oppdrag fra landsmøtet i høst utarbeidet og innsendt til myndighetene forslag til lov om den kommunale revisjon. Med forslaget fulgte motiver. Motivene gir i de alminnelige bemerkninger en kort oversikt over revisjonsordningen slik den var etter kommuneloven av 1938, og påpeker dens svakheter. Videre omhandler motivene de minimumskrav som må stilles til revisjonens faglige innsikt og nevner de forskjellige arbeidsområder. Enn videre behandles den kommunale revisjons administrative stilling og organisasjon. Herfra refereres: «Den kommunale revisjon må for at den skal fylle den store oppgave

den har i å sikre gjennomført orden i fylkenes og kommunenes regnskaper og økonomiske forhold og samtidig være et fullt effektivt og betryggende revisjonsmessig kontrollorgan, stå helt fritt og uavhengig av alle myndigheter både i fylkene og i kommunene. Den kommunale revisjons oppbygging bør som nevnt ovenfor være følgende:

1. Departementet med en fagrevisor som leder av kontoret for den kommunale revisjon. Eventuelt bør revisjonen være en egen avdeling under departementet.
2. Fylkesrevisorer i hvert fylke med nødvendig personale, direkte underordnet departementet.
3. Kommunerevisoren i hvert revisjonsdistrikt (i landfylkene) med nødvendig personale, direkte underlagt fylkesrevisjonen.»

I to interessante kapitler omhandles den kommunale revisjons virkemåte og virkefelt og utgiftene ved den kommunale revisjon. Revisjonsutgiftene foreslås prinsipalt dekket av staten uten repartisjon. Dog skal de kommunale inntektsgivende bedrifter forholdsvis refundere staten utgiftene til den kommunale revisjon ved bedriftene. Utgiften til revisjon av fylkes-, by- og herreds- eller soknekasse-regnskapene med underregnskap blir således å dekke i beskatningen på statsbudsjettet. Subsidiært foreslås som nå utgiftene ført over statens budsjett og regnskap. De reparteres på fylkes- og bykommuner og de inntektsgivende kommunale bedrifter som revideres av kommunerevisjonen. Fylkene krever enten sine utgifter direkte inn fra herredene eller utligner dem i fylkesbudsjettet. Til slutt omtales framgangsmåten ved desisjon av kommunale regnskap.

Så vel lovforslaget som motivene danner et utmerket grunnlag for eventuell videre utforming i departementet. En lov om den kommunale revisjon må antas å være likeså påkrevet som loven om Statens revisjonsvesen.

En må regne med at den gjeldende ordning ikke nå uten videre kan oppheves av departementet. Den trenger i tilfelle en lengre avviklingsfrist enn fram til 8. mai 1946, jfr. forordning av 25/1 1945 om okkupasjonslovgivningen. Det antas derfor at saken i en eller annen form vil bli fremmet for Stortinget før utløpet av 1-års fristen.

Ordningen av den kommunale revisjon har overordentlig stor interesse utover landet. Det synes å være et alminnelig forlangende at våre myndigheter sørger for den best mulige kontrollordning også for den kommunale forvaltning.

Vårt første nummer.

«Kommunerevisoren» presenterer seg i dag med sitt første nummer. Bladets oppgave er i det vesentligste gitt i forbundets lover. Det skal virke for kommunerevisorenes faglige, sosiale og økonomiske interesser og arbeide for samhold og kameratskap innen standen. Det er store mål, men de er ikke større enn at de bør kunne nås. Det kreves at medlemmene først og fremst slutter opp om sin egen avis, at de søker etter evne å sikre dens økonomiske fundament, og at de bidrar flittig med innlegg i dagens aktuelle spørsmål på det kommunale regnskapsområde eller andre områder av interesse for standen. Bladet er imidlertid åpent for alle som har noe å gi oss, og redaksjonen ser med glede at våre utmerkede herredskasserere og andre kommunale størrelsen skriver i våre spalter.

Bladet vil utad være Kommunerevisorforbundets talerør i alle spørsmål som står i tilknytning til revisorenes virke, og det vil tilstrebe et fortsatt godt forhold til de kvinner og menn som er satt til å lede den kommunale forvaltning og til dem som for øvrig arbeider i de respektive kommuners tjeneste. Bladet vil videre søke å utdype respekten for yrket som kommunerevisor, og det vil søke opprettholde kravet til faglig innsikt. Vi vil derfor etter hvert i de senere nummer bl. a. ta inn artikler og artikkelserier fra ymse hold til utdypning av forståelsen mellom revisjonen og administrasjonene, til gjennomføring av bedre metoder i revisjonsarbeidet og til utvidelse av revisorenes faglige viden.

Vi vil gjerne knytte nærmere samband med våre kolleger i våre naboland, og søke å holde våre lesere á jour med utviklingen på kommunalforvaltningens og kommunerevisjonens områder.

Bladet starter i det for landet så betydningsfulle gjenreisnings år 1946. Det kreves mer enn noen sinne intensitet og samvittighetsfullt arbeid av alle

byggende krefter. Landets borgere er innstilt på betydelig økonomisk innsats, og ganske store midler kommer til å gå gjennom de kommunale forvaltningsorganer. Vi kommunerevisorer vil i godt samarbeid med dem hvis disposisjoner og regnskap vi er satt til å revidere, bidra vårt til at forvaltningen skjer til gagn for det norske folk hvis tjenere vi er.

Litt fra revisorarbeidet i okkupasjonstiden.

Redaksjonen er kommet i besittelse av en del materiale som belyser kommunerevisorenes forhold i N.S.-tiden under utøvelsen av det daglige arbeid. Arbeidet var ikke lett, og når den økonomiske stilling i kommunene regnskapsmessig ble bra til tross for 5 tunge år, må en del av æren herfor godskrives en påpasselig og uredde revisjon som arbeidet i god forståelse med gode nordmenn i den kommunale forvaltning. Det skal i denne sammenheng nevnes at det i departementets kommunalavdeling også satt de rette menn til å overvåke kommunenes budsjetter. Revisjonsordningen bidro i vesentlig grad til de gode arbeidsresultater, idet revisor var uavhengig overfor ordførere og fylkesmenn. Vi finner det riktig å ta fram enkelte utplukk fra det materiale vi sitter inne med.

En N.S.-ordfører lot opparbeide og beplante en hage for en høyststående N.S.-funksjonær og utgiftene ved anlegget belastet han kommunens gartneresven. Revisjonen fikk rede på forholdet, og etter en lengre korrespondanse med forskjellige «myndigheter» ble resultatet at vedk. ordfører måtte finne seg i å innbetale ca. 3500 kr. til kommunekassen.

En N.S.-mann i høy administrativ stilling måtte

AGRIPPA
VisCARD
DET VISIBLE KORTSYSTEM I BOKFORM

BEDRE
ORDEN - KONTROLL - OVERSIKT
GJØR ARBEIDET LETTERE

HALVORSEN & LARSEN A/S
Trondhjemsavn. 72 - Oslo - Telefon 72910

etter påtrykk fra revisjonen refundere et betydelig beløp som var hevet til representasjonsutgifter i forbindelse med tilstelningen for «tyske myndigheter».

En N.S.-ordfører som dertil var kretsfører, avsluttet en tømmerkontrakt med det firma som han selv var ansatt i. Det var imidlertid andre interesserte til denne kontrakt med kommunen. Revisjonen tok saken opp og beviste at kommunen ville ha tjent omlag 9000 kr. om kontrakten var blitt plassert på annet hold. Ved forskjellige forhandlinger ble foran nevnte beløp redusert til nøyaktig kr. 5 227,96, som til slutt ble tilbakebetalt til vedk. kommunkasse. Det tok riktignok over et år å bringe denne sak i orden, og det kan også nevnes at den nye N.S.-ordfører, som ble tilsatt *istedenfor* førstnevnte ordfører, gjorde fortvilte forsøk på å begrave saken, men revisjonen lot seg ikke «trøtte ut».

At det ikke stod i revisjonens makt å hindre alle ulovlige bevilgninger er selvsagt. Når f. eks. makt-haverne i departementet godkjente bevilgninger til legionen og senere til frontkjemperkontoret, kunne revisjonen under de daværende forhold intet utrette utover å protestere. Det er imidlertid hevet over tvil at revisjonens inngripen på de forskjellige områder bidro til å legge en demper på de verste misbruk av kommunale midler.

At N.S.-myndighetene var oppmerksom på den hindring revisjonen var for deres frie og uhindrede virksomhet, framgår på forskjellig vis.

I brev datert Oslo den 9. desember 1941 fikk en N.S.-revisor i oppdrag fra en N.S.-myndighet å danne en N.S.-revisorgruppe i fylket. Hans svar, datert den 13. desember 1941, lyder:

«Jeg har med takk mottatt Deres skrivelse av 9. ds. med meddelelse om at jeg er oppnevnt som gruppeleder. I den anledning tillater jeg meg å opplyse at jeg er *presset* til å la meg stille som sådan. Jeg ble ansatt her den 10. november d. å. og har altså bare oppholdt meg her ca. en måneds tid. Aldeles ukjent med forholdene forstår De nok at vervet er nokså vanskelig. Såvidt meg bekjent er det *ingen andre* N.S.-revisorer her i fylket enn meg, så det blir å begynne helt fra begynnelsen.»

I et senere brev fra samme N.S.-myndighet datert 16/12 1941 uttales det at vedkommende er i kontakt med departementet for å få *utsiftet* fylkesrevisorene med N.S.-folk.

I en skrivelse datert 4/12 1942 fra en N.S.-ombudsmann til «minister» Alf Whist framholdes det at kommunerevisorstillingene er blant de aller

viktigste stillinger i den offentlige administrasjon, og det heter videre:

«Det må ikke gjenta seg at så godt som alle disse stillinger, både de nyopprettendes og de ellers ledige, nesten uten unntagelse blir besatt med folk som er *motstandere av N.S. og nyordningen.*»

Vi refererer også et par svar som be gitt på saklige revisjonsmerknader. Det heter i en besvarelse:

«Fylkesrevisor benytter enhver anledning til å gi N.S. et spark.»

I en annen heter det:

«Fylkesrevisors merknad kan kun oppfattes som et ganske krast utfall mot nyordningen og dens menn, og jeg minner om førerens ord som sier: *Ned med nordmenn* som yter motstand mot Norges gjenreisning.»

Sistnevnte ekspedisjon som ble ekspedert gjennom fylkesmannen, returnerte fylkesrevisor samme dag med slik påtegning:

«Det må hermed være fastslått at revisjonen på saklige revisjonsmerknader må være fritatt for usaklige utfall og enn videre trusler som i nærværende tilfelle. Det er en selvfølge at revisjonen *ikke på noen som helst måte kan fortsette sitt arbeid under trusler.*»

Herpå kom intet svar. Ad omveier ble det opplyst at fylkesføreren på et partimøte hvor også samtlige ordførere var til stede, opplyste at «han hadde tatt de nødvendige skritt til å fjerne fylkesrevisor.»

Til slutt kan det være av interesse å nevne at budsjettet 1945/46 vedrørende statens utgifter til den kommunale revisjon fører opp 410 revisorer i 1/1 dags stilling og 400 i bistillinger for hele landet. Av disse var noen få vakante. Det er opplyst at ca. 45 av disse revisorer var N.S.-medlemmer, eller 5,5 %. Tallet på N.S.-revisorer som den 8/5 1945 eller straks etter ble avskjediget fra sine stillinger, var 29 i 1/1 dags stilling og 2—3 i bistillinger, eller ca. 4 % av revisorenes antall.

Til annonsørene!

Har De noe å meddele oss om Deres salgsartikler og Deres service, så annonser i «Kommunerevisoren».

Bjarne Imenes

IN MEMORIAM

Det var med stor sorg vi mottok budskapet om at kommunerevisor Bjarne Imenes var død den 4. januar i år etter bare to dagers sykeleie. For den kommunale revisjon er det et tungt tap, og den har med ham mistet en av sine beste og mest sympatiske tjenestemenn.

Bjarne Imenes var født den 15. mai 1917 og ble således bare 28 år gammel. Etter å ha tatt artium og handelsgymnasium var han en dyktig herredskasserer i sin hjembygd Landvik. Han stod således godt rustet til sitt nye arbeid da han den 1. august 1943 overtok stillingen som kommunerevisor i det nyopprettede Grimstad—Lillesand revisjonsdistrikt som omfatter 7 kommuner.

Han utførte et dyktig, interessert og grunnleggende arbeid i sitt store revisjonsdistrikt i en vanskelig tid, var alltid rede til å hjelpe og rettlede, og var en pliktoppfyllende og nøyaktig revisor. Han sparte seg aldri.

Bjarne Imenes var et sjelden godt og sympatisk menneske. Han var en god venn og en varmhjertet kristen, og han satte sin kristendom om i praksis. Han hadde en dyp og ekte religiøs innstilling.

Han vil bli dypt savnet i sitt revisjonsdistrikt, av sine kolleger og av alle oss andre som hadde den lykke å kjenne ham. Vi sørger over hans altfor tidlige bortgang og lyser fred over hans minne.

Forbundsstyrets

sammensetning:

Formann: S. Alex. Bjerkås, Akershus.

Varaformann: Arnt Moss, Buskerud.

Sekretær: O. N. Tveter, Akershus.

Disse som er nevnt utgjør styrets arbeidsutvalg.

Øvrige styremedlemmer er Johan Vik, Sør-Trøndelag, Ivar Kristiansen, Nordland, Rolf Thunold, Bergen, kasserer, Th. Bratteteig, Vest-Agder.

Fra organisasjonsarbeidet.

Østfold kommunerevisorerers forening hadde møte på «Bjørnen» i Fredrikstad den 7. desember 1945. Det ble blant annet referert det som ble behandlet på landsmøtet, og det vakte stor begeistring å høre at forbundet skulle starte sin egen avis «Kommunerevisoren». Vi ble enige om å sende en hilsen til avisen og ønske den velkommen.

Velkommen skal «Kommunerevisoren» være til hver av oss her nede. Vi ser med forventning hen til den dagen da det første nummer skal komme. Måtte bladet bli til glede for landets kommunerevisorer og et talerør for oss som spesielt nå i det senere har hatt lyst til å si litt til det som forskriftene og revisjonsordningen er blitt møtt med. Måtte det bli et organ som gjennom sin saklighet og upartiskhet kunne bringe kommunerevisorene i det beste forhold til alle funksjonærer innen landets kommuner.

Med dette ønsker vi bladet og dets redaktør lykke til.

Rolf Torbjørnsen.

«Definitiv» kartotek med signaloversikt

egner seg utmerket for enhver gren av regnskapet. Kontobladene kan benyttes med eller uten gjennomskrift. Innhent tilbud med opplysninger hos

«DEFINITIV» KONTROLL-BOKHOLDERI

JACOB TREIDER

Universitetsgt. 9, Oslo. Telegramadresse: «Jatre», Oslo. Telefon 30800.